КОЛЕКЦИЈА ПОРОДИЦЕ

Лукић

29. септембар – 15. октобар 2017.

МУЗЕЈ РУДНИЧКО-ТАКОВСКОГ КРАЈА

Ову изложбу посвећујем породици:
мојој Белки, ћерки Наташи и сину Небојши
без чије подршке, помоћи и разумевања
ове колекције не би ни било.

This exhibition is dedicated to my family: my
Belka, my daughter Nataša and my son Nebojša
who showed support and understanding and
helped bring this collection into existence.

Миодраг Даниловић

Слика живота – живот међу сликама: колекција породице Лукић

Као и за сваку дубоко личну, интимну и тајновиту људску активност, и за колекционарство се никада неће сазнати да ли је љубав, страст или мудрост.

Дејан Ђорић

Будимир Димитријевић, *Звуци хармоније*, кат. бр. 7

—

Budimir Dimitrijevic, *The sounds of harmony*, cat. num. 7

Војкан Лукић је необичан човек. Кад помислим на њега пред очима ми је онај многоструко надарени, бистроумни сој људи пониклих на земљи, који су током српске историје са лакоћом уклањали баријере између неукости и учености, села и града, сељака и господе, патријахалних назора и ширине стечене на путу који повезује континенте и носи онај особени шарм духовне авантуре. Није нимало чудно што је тај и такав српски човек одувек у себи носио свест о култури као старању и бризи, и често био градинар, баштиник, задужбинар, љубитељ непрокрчених путева и стаза на пољу мишљења и уметничког стваралаштва, и што је у свему као меру свога владања узимао инвенцију, способност сналажења у неистраженом и нових хоризоната у наоко познатом.

Још као дечак, у основној школи, Војкан је за себе (и своје пријатеље) направио радио детектор који је радио без струје и батерија, и напајао се енергијом са предајника. Као младић, у селу Брезовици подно Рудника, подигао је ветрењачу чије елисе је издубио у дрвету, и која је преко динама давала сјај сијалицама на имању његових родитеља. У горњомилановачкој Гимназији истакао се знањем из математике и физике што га опредељује у избору занимања. Током студија машинства у Београду другује са колегама, али време проводи на изложбама, у позориштима, биоскопима, кафанама, најчешће у друштву сликара, писаца, глумаца, синеаста... Деценије рада у Техничкој школи у Горњем Милановцу, Техничком факултету у Чачку и за време руковођења у фирми „ЕМИ“ донеле су му велики број личних, стручних и пословних контаката што му је омогућило путовања од Ахена до Мадрида и од Санкт Петерсбурга до Сан Франциска. Сваку од ових службених посета пратило је једно дубље, интимно ходочашће до музеја и споменика културе где се напајао енергијом која је непролазним делима и цивилизацијским тековинама давала смисао и облик. Већ тада њега су привлачила дела великих мајстора, али најчешће сликарство које је у себи носило магију енигме и у стабилној структури такозване стварности отварало пукотине и отворе у један сасвим другачији свет.

Крећући се оваквим путевима и темпом кроз живот Војкан је по сили неминовности стицао необичне, драгоцене пријатеље, попут Михаила Ђоковића Тикала, Владе Булатовића Виба, Милована Видака, Синише Вуковића, Светозара Самуро-вића, Бранка Тијанића, Небојше Бежанића, Драгана Јовановића, Зорана Тодовића, Горана Чпајка, Небојше Савовића, Дејана Уларџића, Владе Мирковића, Милана Туцовића, Сергеја Апарина, Здравка Мандића, Марка Јовашевића, Дејана Ђорића, Драгана Јовановића Данилова… Његова друговања са крилом српског сликарства наклоњеног фантастици, која датују још од студентских дана, током неколико минулих деценија била су основ да се оформи колекција у којој затичемо бисере стваралаштва наведених уметника. То друговање, као база из које је ова колекција настала и расла, често је било ствар шире иницијативе коју је Војкан спроводио на пољу културе као председник Управног одбора галерије „Надежда Петровић“, покровитељ изложби, каталога, књига, монографија и организатор ликовних колонија и књижевних вечери, делујући из позиције директора фирме „ЕМИ“. Као и прича о самом Војкану, и прича о овој фирми одузела би нам сразмерно времена. Довољно је истаћи да је тим инжењера и софтверских стручњака окупљених око једне далековиде и снажне визије, био у много чему први: у подизању првих сервера на територији наше земље, интернет провајдингу и сервисним услугама, али и несвакидашњем спрју напредних технологија и једне широке, хуманистичке и културне мисије*.

Током година немирног и неуморног деловања особености Војканове колекције прерасле су уске мере породичног дома и прешле су као страст и тековина на његове потомке. Постале су

* Нека, куриозитета ради, буде поменуто и то да је Војкан Лукић добитник Награде за животно дело града Чачка као покровитељ спортских манифестација и клубова.

Драган Јовановић Данилов

Тренутак срца који нема цену

(О колекцији слика, цртежа и графика Војкана Лукића)

део приватне породичне баштине, али и једна посебна историја учешћем појединачних али и читавих група експоната на индивидуалним и колективним изложбама у земљи и иностранству. Као отисак прста, носећи генетски код власника, ова колекција која броји око 150 слика, цртежа, графика и скулптура (у ово не рачунамо библиотеку од преко три хиљаде наслова) поседује своју карактеристичну физиономију и представља, у малом, један узбудљиви сегмент историје српског сликарства, почевши од чланова групе „Медиала", до млађих уметника наклоњених загонетном, неиспитаном, енигматичном и мистериозном. Поред свега наведеног, она је израз потраге за све ређом равнотежом између техничког и хуманистичког, активног и контемплативног, делотворног и промишљајућег која би требало да нас, као становнике једног бољег и хуманизму наклоњеног друштва, одликује. На крају, она је огледало породице Лукић и посвета њеним члановима, који су неретко и сами морали понети бреме једне страсти, и поднети катkад чаробне, а каткад страшне тренутке дружења са свим оним што свет уметности у себи носи. •

Вековима, слике су предмет жарке и устрајне страсти. Колекционарство је сласна пасија коју истински, посвећени колекционар временом преруши у доживотну љубав. Човек се напросто рађа са склоношћу и дубоким поривом да буде сакупљач, библиофил или колекционар слика. Срца људска су снажни магнети који привлаче све што је блиско њиховој природи. Слике су као жива бића пуна неке топле крви, огледала у којима се одражавају светови. Живот колекционара је узбудљив, препун озарења и изненађења. У сваком избирљивом колекционару, дакле, пребива ловац кадар да нањуши плен и зграби га. Ошрашћени колекционар непрекидно живи у заседи наоружан жудњом за вољеном сликом, преосвештан страшћу каткад врелом и похлепном, а кадикад трезвеном и прорачунатом.

Данас, дабоме, постоји много типова колекционара. Мени су најмање симпатични они, такозвани гигантски колекционари, индустријалци, магнати и власници нафтних извора који имају огроман новац, али слике и друга уметничка дела купују искључиво по препоруци својих саветника

који су за свој обављен посао добрано награђени. Отуда није нимало необично ни изненађујуће да понекад више лепоте, топлине и драži можемо да пронађемо у некој са укусом обликованој колекцији у каквом малом граду, него у луксузним апартманима њујоршких облакодера са сликама славних уметника које веома често промовишу превејани трговци уметничким делима, галеристи и дилери.

Томас Ман је једном приликом рекао: „Ја бирам поред кога ћу да седнем". Парафразирајући ову Манову реченицу могли бисмо рећи да би истински колекционар рекао: Ја бирам која ће слика живети са мном. Дуго познајем Војкана Лукића и добро знам да га као љубитеља уметности превасходно занима српска уметност метафизичког и фантастичног усмерења. То занимање, свакако, долази из Војкановог младалачког одушевљења Леонидом Шејком и уметничким покретом „Медиала". Војкан Лукић је човек који на један посебан начин уме да ужива у сликама оних наших уметника чија га платна највише узбуђују и греју. То су понајпре Милован Видак (сликар који му је посебно близак по струци у којој је провео читав живот), Владимир Величковић, Богдан Кршић, Михаило Ђоковић Тикало, а потом Урош Тошковић, Бранко Миљуш, Дејан Уларџић, Сергеј Апарин, Влада Мирковић, Обрад Јовановић и Милан Туцовић. Дакле, у питању су они наши уметници чије сликарство прати извесне ентитете фантастичног, чудноватог, чудесног, езотеричног. Војкан Лукић на слици види сјај који није од овога света. За Војкана Лукића слика је чудо, једна детерминисана непоновљивост. За њега је сакупљање уметничких дела и уживање у њима средство за усавршавање душе, те за изоштравање укуса и духа финесе. Озарење пред добром сликом која га лично дубоко потреса и греје, онај „тренутак срца који нема цену", представља неку врсту посрећења које код овог колекционара све одлучује. Јер, како би рекао велики персијски песник Шејх Сади Ширази у свом „Ђулистану" или „Ружичњаку": „Што год није трајно не заслужује да се воли и да се за то човек срцем веже".

Овој складно заокруженој и заобљеној колекцији уметничких дела која одишу духом финесе, Војкан Лукић утиснуо је печат своје личности и висок вектор осетљивости и укуса за вредно и лепо. У колекцији Војкана Лукића налазе се озбиљна дела, углавном галеријског формата горе наведених уметника, тако да би сваки истраживач који би пожелео да се позабави делом ових уметника неизоставно морао да свој поглед упути према овој интимној колекцији прикупљеној са пуно љубави. У томе, дакле, и јесте феномен збирки слика у грађанској својини. У свој поплави ружноће и просташтва који данас гутају многе лепе и драгоцене ствари, колекција слика цртежа и графика Војкана Лукића дуго сакупљана с љубављу, указује нам се као драгоцена оаза у којој на један топао начин гори свест о лепоти, одабраној култури, породичној традицији и укусу. А укус, то је врхунац интелигенције.

Наш највећи колекционар Павле Бељански који је сакупљао дела својих савременика говорио је да ономе ко воли уметничка дела, она

долазе сама. Онај широк круг љубитеља који љуби рафинирани кич фигуративног типа који одговара мери укуса нове платежне „елите“, засигурно у овој колекцији неће пронаћи храну за свој дух. Својом конзистентношћу и вредношћу сваке појединачне слике, колекција Војкана Лукића изнова афирмише онај Шејкин наук и наду да слика мора поново постати предмет драгоцен како за оног ко је слика тако и за оног ко је посматра. •

Стефан Тодоров, *Заїрљај*, кат. бр. 21

—

Stefan Todorov, *Embrace*, cat. num. 21

Влада Мирковић,
Варалица, кат. бр. 16

—

Vlada Mirkovic,
Trickster, cat. num. 16

Михајло Ђоковић Тикало,
Дечко у свиленој кошуљи, кат. бр. 9

—

Mihajlo Djokovic Tikalo,
A boy in a silken shirt, cat. num. 9

Влада Мирковић,
Византијско плаво,
кат. бр. 15

—

Vlada Mirkovic,
Byzantine blue,
cat. num. 15

Небојша Бежанић, *Изнад колевке*, кат. бр. 3

—

Nebojsa Bezanic, *Above the cot*, cat. num. 3

Сергеј Апарин,
Прича са Ашоса,
кат. бр. 1

—

Sergei Aparin,
The story from Athos,
cat. num. 1

Милан Туцовић, *Портрет Тикала*, кат. бр. 25

—

Milan Tucovic, *The portrait of painter Tikalo*, cat. num. 25

Дејан Уларџић,*Трајање*, кат. бр. 26

—

Dejan Ulardzic, *Permanence*, cat. num. 26

Драган Јовановић,
***Вечерња ѣловидба*, кат. бр. 11**

—

Dragan Jovanovic,
Evening sailing, cat. num. 11

Небојша Бежанић, *Писмо Војкану Лукићу*, кат. бр. 4

—

Nebojsa Bezanic, *A letter to Vojkan Lukic*, cat. num. 4

Небојша Бежанић, *Гуливерова путовања*, кат. бр. 5

—

Nebojsa Bezanic, *Gulliver's travels*, cat. num. 5

Дејан Уларџић, *Расūеће*, кат. бр. 27

—

Dejan Ulardzic, *Crucifiction*, cat. num. 27

Михајло Ђоковић Тикало, *Без назива*, кат. бр. 10

—

Mihajlo Djokovic Tikalo, *Untitled*, cat. num. 10

Милован Видак, *Ливница кристала*, кат. бр. 6

—

Milovan Vidak, *Cristal-foundry*, cat. num. 6

Михајло Ђоковић Тикало, *Без назива*, кат. бр. 8

—

Mihajlo Djokovic Tikalo, *Untitled,* cat. num. 8

Даница Масниковић, *Носорої*, кат. бр. 14

—

Danica Masnikovic, ***Rhino***, cat. num. 14

Урош Тошковић, *Без назива*, кат. бр. 23

—

Uros Toskovic, *Untitled*, cat. num. 23

Небојша Бежанић, *ЏИН-ови*, кат. бр. 2

—

Nebojsa Bezanic, *GIANT-s*, cat. num. 2

Драган Лубарда, *Госпођа са новинама*, кат. бр. 13

—

Dragan Lubarda, *Lady reading newspapers*, cat. num. 13

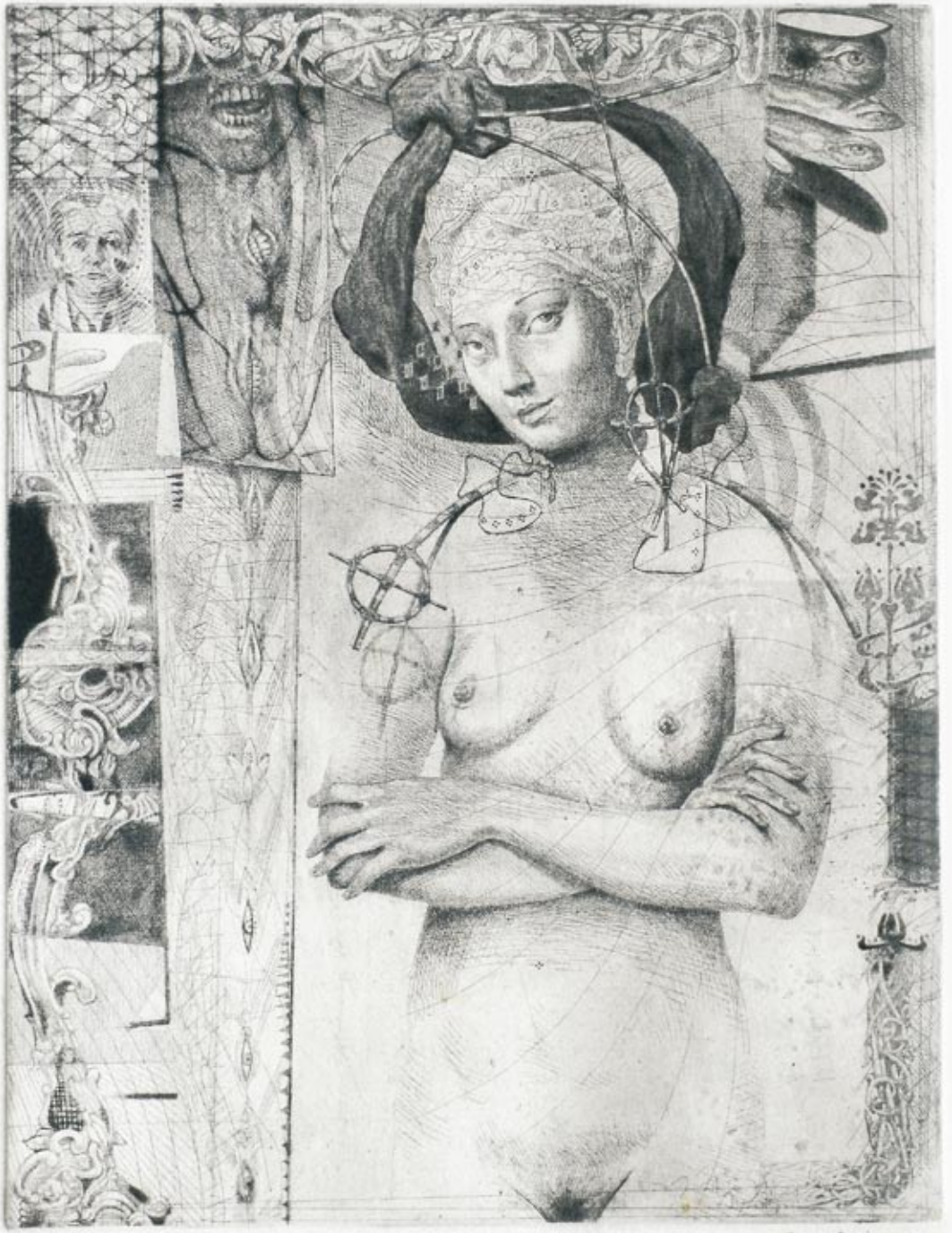

Жељко Тоншић,
***Меланхолија*, кат. бр. 22**

—

Zeljko Tonsic,
Melancholy, cat. num. 22

Драган Вук Рачић, *Touch*, кат. бр. 20

—

Dragan Vuk Racic, *Touch*, cat. num. 20

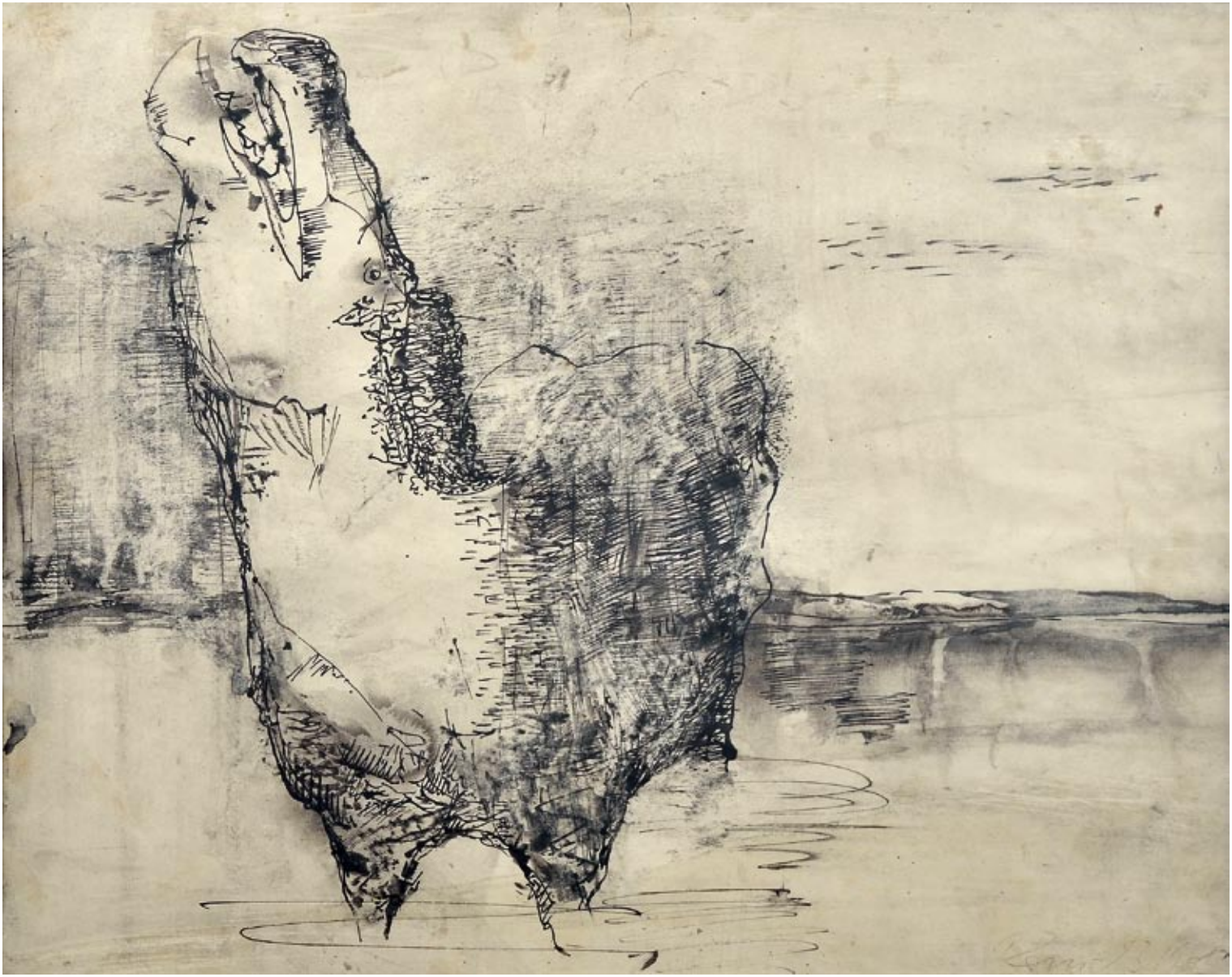

Бора Ракић, *Шарац*, кат. бр. 18

—

Bora Rakic, *Piebald horse*, cat. num. 18

Богдан Кршић, *Лудост говори*, кат. бр. 12

—

Bogdan Krsic, *Folly talks*, cat. num. 12

Милан Туцовић, *Кратки живот*, кат. бр. 24

—

Milan Tucovic, *Brief life*, cat. num. 24

Miodrag Danilović

A PICTURE OF LIFE – LIFE AMONG PICTURES: THE COLLECTION OF THE LUKIĆ FAMILY

Like any deeply personal, intimate and mysterious human activity, art collectingwill also never be found out whether it is love and passion or wisdom.

Dejan Đorić

Vojkan Lukić is an unusual man. When I think of him, I see the multitalented, bright sort of people arisen on the soil, who – in the course of Serbian history - easily remove barriers between illiteracy and learning, villages and towns, peasants and gentlemen, traditional principles and general views gained on the path which connects continents and possesses the specific charm of a spiritual adventure. It is not strange at all that such a Serbian man has always had in himself a consciousness about culture as a preoccupation and care. He has often been a gardener, an heir, a benefactor, a lover of overgrown roads and paths in the field of opinions and artistic creativity. He has also taken invention, ability of adaptation in the unexplored and new horizons in the seemingly known as a measure of his behaviour.

As a boy in primary school, Vojkan created for himself (and his friends) a radio detector which worked using neither electricity nor batteries. It was supplied with the energy from the transmitter. As a youth, in the village of Brezovica at the foot of the mountain Rudnik, he built a windmill, whose propellers he carved into wood. Over the dynamo it made the bulbs shine on the land of his parents. In the Gymnasium of Gornji Milanovac, he distinguished himself in the knowledge of mathematics and physics, which helped him make up his mind to choose his career. During his studies of mechanical engineering in Belgrade, he made friends with his colleagues, but he spent time at exhibitions, theatres, cinemas, pubs, often in the company of painters, writers, actors, film makers … Owing to decades of work in the Technical School of Gornji Milanovac, Technical College in Čačak and managing in the firm "EMI", he had numerous personal, professional and business contacts, which enabled him to travel from Aachen to Madrid and from Saint Petersburg to San Francisco. Each of these official visits was followed by a deeper, intimate pilgrimage to museums and monuments of culture where he was supplied with the energy which gave a meaning and shape to everlasting works and inheritance of civilization. Even then, he was attracted by works of old masters, but it was often painting that had a magic of enigma and in the stable structure of the so-called reality it opened fissures and holes into a completely different world.

Going along such roads and such a pace through life, Vojkan, by the power of inevitableness, has made friends with unusual and precious people such as Mihailo Đoković Tikalo, Vlada Bulatović Vib, Milovan Vidak, Siniša Vuković, Svetozar Samurović, BrankoTijanić, Nebojša Bežanić, Dragan Jovanović, Zoran Todović, Goran Čpajak, Nebojša Savović, Dejan Ulardžić, Vlada Mirković, Milan Tucović, Sergej Aparin, Zdravko Mandić, Marko Jovašević, Dejan Đorić, Dragan Jovanović Danilov … His friendship with the wing of Serbian painting tending towards fiction, having been dating since student days, in the course of several last decades, was the base to form a collection where we can see the pearls of creative work of the mentioned artists. That friendship, as a base from which the collection originated and has been growing, was often the matter of a broader initiative that Vojkan put into effect in the field of culture as the president of the Administrative Board in the Art Gal-

lery "Nadežda Petrović", the sponsor of the exhibitions, catalogues, books, monographies and the organizer of art colonies and literary evenings, acting from the position of the director of the firm "EMI". Like a story about Vojkan himself, the story about this firm would take us proportional time. It is enough to emphasize that the team of engineers and software experts, gathered together around a foresight and powerful vision, was pioneering in numerous items: in the first server lifting on the territory of our country, internet providing and services, but also in an unusual link of advanced technologies and a broad, humane and cultural mission*.

In the course of years of restless and tireless work, the characteristics of Vojkan's collections exceeded narrow measures of the family home and they passed to his descendants as a kind of passion and tradition. They became a part of private family legacy, but also a special history by participating both single and whole groups of exhibits in individual and group exhibitions in the country and abroad. Like a fingerprint, holding a genetic code of the owner, this collection of 150 paintings, drawings, graphics and sculptures (the library of over 3,000 titles is not included!) has its specific character and represents, in miniature, an exciting segment of history of Serbian painting, starting from the group Mediala to younger artists who incline to the mysterious, unexplored, enigmatic and mystic. Besides all mentioned, the collection is an expression of searching for scarce balance between the technical and the humanistic, the active and the contemplative, the efficient and the reconsidered. This searching should distinguish us as the inhabitants of a better society, prone to humanism. Finally, it is a mirror of the Lukić family and dedication to its members, who often have to bear a load of a passion and endure sometimes magic, sometimes terrible moments of being with everything that the world of art has in itself. •

Dragan Jovanović Danilov

THE MOMENT OF THE HEART THAT IS PRICELESS

(About the collection of the paintings, drawings and graphics of Vojkan Lukić)

In the course of centuries, paintings have been a matter of zealous and persistent passion. Collecting is a pleasant hobby which in time a genuine, dedicated collector turns into a lifelong love. Each person is simply born with an aptitude and a deep instinct to be a collector, a book-lover or an art collector. Human hearts are powerful magnets which attract all that is close to their nature. Paintings are like living beings full of some warm blood, mirrors in which worlds are reflected. The life of a collector is exciting, overloaded with gleam and surprise. Well, in each choosy collector resides a hunter capable to sniff a prey and grab it. A passionate collector constantly waits in ambush armed with a strong desire for a loved painting, too consecrated with passion which is sometimes hot and greedy and sometimes hard-headed and calculating.

Today, of course, there are a lot of types of collectors. As for myself, the least likable are those, so-called giant collectors, industrials, magnates and owners of oil sources who have large amounts of money, but they buy paintings and other works of art only on the recommendation of their advisers who are well paid for their well-done job. Therefore, it is neither unusual nor surprising that sometimes more beauty, warmth and charm can be found in some tastefully shaped collection in some small town than in luxurious apartments of New

* For the sake of curiosity, let it be mentioned that Vojkan Lukić was the winner of the Life Work Award of the city of Čačak as a sponsor of manifestations and clubs of sports.

York skyscrapers with paintings of famous artists who are often promoted by cunning traders of works of art, gallery owners and dealers.

Thomas Mann once said: "I choose who I'll sit next to." Paraphrasing this sentence of Thomas Mann, we could say that a genuine collector would say: "I choose which painting will live with me." I've known Vojkan Lukić for a long time and I know very well that he, as an art lover, is primarily interested in the Serbian art of metaphysical and fictional tendency. Certainly, this interest comes from Vojkan's juvenile being delighted with Leonid Šejka and the art movement "Mediala". Vojkan Lukić is a man who, in a specific way, is able to enjoy the paintings of our artists whose canvases most excite and warmhim. Firstly, they are Milovan Vidak (the painter who became especially close to him by the profession he was occupied with all his life), Vladimir Veličković, Bogdan Kršić, Mihailo Đoković Tikalo, and later Uroš Tošković, Branko Miljuš, Dejan Ulardžić, Sergej Aparin, Vlada Mirković, Obrad Jovanović and Milan Tucović. Thus, they are those artists whose painting follows certain entities of the fictional, strange, wonderful, esoteric. In the painting, Vojkan Lukić sees a glow which is not from this world. As for Vojkan, the painting is a miracle, a determined inimitableness. For him, collecting works of art and enjoying them is a means for development of our soul, for sharpening the taste and spirit of a finesse. Being aglow with a good painting that he himself is deeply affected and warmed, the "moment of the heart that is priceless", represents a kind of getting lucky, which decides on everything concerning this collector. For, as the Persian poet Saadi of Shiraz would say in his Gulistan (The Rose Garden): "Something that is not timeless doesn't deserve to be loved and to be deeply attached to.

To this harmoniously completed and shaped collection of works of art which emit a spirit of finesse, VojkanLukić imprinted a seal of his own personality and a high vector of sensibility and taste for the valuable and beautiful. There are serious works in the collection of VojkanLukić, mostly of the gallery format of the mentioned artists, so any researcher who would like to study the work of these artists should surely have a look at this intimate collection formed with lots of love. That's why this isa phenomenon of artcollections owned by individuals. In full flood of ugliness and rudeness that today swallow a lot of beautiful and precious things, the collection of the paintings, drawings and graphics of Vojkan Lukić, having been formed with love for a long time, appears as a precious oasis where warmly burns a consciousness of beauty, selected culture, family tradition and taste. And what is taste? It's a climax of intelligence.

Our greatest collector Pavle Beljanski, who collected the works of his contemporaries, says that works come alone to someone who loves art.That wide circle of lovers who like a refined buckeye of figurative type that fits the measure of taste of a new rich and wealthy "ėlite" surely won't find food for their spirit in this collection. Owing to its consistence and value of every single painting, the collection of Vojkan Lukić affirms again the moral and hope of Šejka that the painting must again become an object that is valuable for both the one who paints and the one who views. •

Списак радова у каталогу
The list of works in the catalogue

1. Сергеј Апарин, *Прича са Атоса*, уље на лесониту, 90x70cm, 1998
   Sergei Aparin, *The story from Athos*, oil on wood panel, 90x70cm, 1998
2. Небојша Бежанић, *ЏИН-ови*, комбинована техника, 49x63cm, 1993
   Nebojsa Bezanic, *GIANT-s*, mixed media, 49x63cm, 1993
3. Небојша Бежанић, *Изнад колевке*, акрилик на платну, 65x54cm 1995
   Nebojsa Bezanic, *Above the cot*, acrylic on canvas, 65x54cm 1995
4. Небојша Бежанић, *Писмо Војкану Лукићу*, туш на папиру, 30x41cm, 1998
   Nebojsa Bezanic, *A letter to Vojkan Lukic*, ink on paper, 30x41cm, 1998
5. Небојша Бежанић, *Гуливерова путовања*, лавирани туш на папиру, 69x100cm, 2002
   Nebojsa Bezanic, *Gulliver's travels*, ink wash on paper, 69x100cm, 2002
6. Милован Видак, *Ливница кристала*, уље на платну, 36x55cm, 1997
   Milovan Vidak, *Cristal-foundry*, oil on wood panel, 36x55cm, 1997
7. Будимир Димитријевић, *Звуци хармоније*, акватинта, 10x7cm, 2005
   Budimir Dimitrijevic, *The sounds of harmony*, etching, 10x7cm, 2005
8. Михајло Ђоковић Тикало, *Без назива*, бакропис, 19x14cm, 1968
   Mihajlo Djokovic Tikalo, *Untitled, etching*, 19x14cm, 1968
9. Михајло Ђоковић Тикало, *Дечко у свиленој кошуљи*, уље на лесониту, 72x59cm, 1988
   Mihajlo Djokovic Tikalo, *A boy in a silken shirt*, oil on wood panel, 72x59cm, 1988
10. Михајло Ђоковић Тикало, *Без назива*, уље на платну, 71x58cm, 1995
    Mihajlo Djokovic Tikalo, *Untitled*, oil on canvas, 71x58cm, 1995
11. Драган Јовановић, *Вечерња једриличарска регата*, темпера на дасци, 59x40cm, 2010
    Dragan Jovanovic, *Evening sailing*, tempera on wood panel, 59x40cm, 2010
12. Богдан Кршић, *Лудости говори*, бакропис, 29x20cm,1963
    Bogdan Krsic, *Folly talks*, etching, 29x20cm,1963
13. Драган Лубарда, *Госпођа са новинама*, оловка и туш на папиру, 34x25cm, 1966
    Dragan Lubarda, *Lady reading newspapers*, ink and pencil on paper, 34x25cm, 1966
14. Даница Масниковић, *Носорог*, бакропис, 26x32cm, 1997
    Danica Masnikovic, *Rhino*, etching, 26x32cm, 1997
15. Влада Мирковић, *Византијско плаво*, уље на платну, 65x54cm, 1997
    Vlada Mirkovic, *Byzantine blue*, oil on canvas, 65x54cm, 1997
16. Влада Мирковић, *Варалица*, уље на платну, 94x65cm, 2000
    Vlada Mirkovic, *Trickster*, oil on canvas, 94x65cm, 2000
17. Влада Мирковић, *Из Венеције… с љубављу*, уље на платну, 80x64cm, 2012
    Vlada Mirkovic, *From Venice... with love*, oil on canvas, 80x64cm, 2012
18. Бора Ракић, *Шарац*, оловка и туш на папиру, 23x29cm,1960
    Bora Rakic, *Piebald horse*, ink and pencil on paper, 23x29cm,1960
19. Маријана Ракићевић, *Рани радови*, комбинована техника, 80x86cm, 2015
    Marijana Rakicevic, *Early works*, mixed media, 80x86cm, 2015
20. Драган Вук Рачић, *Touch*, бакропис, 34x25cm, 1996
    Dragan Vuk Racic, *Touch*, etching, 34x25cm, 1996
21. Стефан Тодоров, *Загрљај*, бронза, 30x8x9cm, 2015
    Stefan Todorov, *Embrace*, bronze, 30x8x9cm, 2015
22. Жељко Тоншић, *Меланхолија*, бакропис и сува игла, 33x25cm, 1996
    Zeljko Tonsic, *Melancholy*, etching, 33x25cm, 1996
23. Урош Тошковић, *Без назива*, туш на папиру, 20x16cm, седма деценија 20. века
    Uros Toskovic, *Untitled*, ink on paper, 20x16cm, seventh decade of the 20th century
24. Милан Туцовић, *Кратки живот*, бакропис, 26x29cm, 1996
    Milan Tucovic, *Brief life*, etching, 26x29cm, 1996
25. Милан Туцовић, *Портрет Тикала*, уље на дасци, 40x30cm, 1997
    Milan Tucovic, *The portrait of painter Tikalo*, oil on wood panel, 40x30cm, 1997
26. Дејан Уларџић,*Трајање*, уље на лесониту, 60x73cm, 1997
    Dejan Ulardzic, *Permanence*, oil on wood panel, 60x73cm, 1997
27. Дејан Уларџић, *Распеће*, уље на дасци, 78x58cm, 1997
    Dejan Ulardzic, *Crucifiction*, oil on wood panel, 78x58cm, 2003

Слика живота – живот међу сликама:
колекција породице Лукић

Издавачи:

Породица Лукић
Музеј рудничко-таковског краја
Горњи Милановац

Уредници:

Војкан Лукић
Александар Марушић

Текстови:

Драган Јовановић Данилов
Миодраг Даниловић

Кустос изложбе:

Миодраг Даниловић

Аутори поставке:

Небојша Савовић Нес
Миодраг Даниловић

Лектура и коректура:

Мирјана Мокровчак Глишовић

Превод:

Светлана Симеуновић

Обликовање каталога:

Мирослав Марић

Фотографије:

Миленко Савовић
Саша Савовић

Штампа:

Графостил, Крагујевац

Тираж:

300

ISBN 978-86-82877-71-4

Насловна страна */ Front cover*

Влада Мирковић, *Из Венеције… с љубављу*, кат. бр. 17
Vlada Mirkovic, *From Venice... with love,* cat. num. 17

Корица позади */ Back cover*

Маријана Ракићевић, *Рани радови*, кат. бр. 19
Marijana Rakicevic, *Early works*, cat. num. 19

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

7.074 Лукић В.(083.824)
73/76(497.11)"19/20"(083.824)

КОЛЕКЦИЈА породице Лукић / [текстови Драган Јовановић Данилов, Миодраг Даниловић ; превод Светлана Симеуновић ; фотографије Миленко Савовић, Саша Савовић]. - Горњи Милановац : Музеј рудничко-таковског краја, 2017 (Крагујевац : Графостил). - 35 стр. : илустр. ; 23 cm
Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 300.

ISBN 978-86-82877-71-4

а) Лукић, Војкан (1941-) - Колекционарство - Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 246039308